

Kabir Hayatı

İnsan için üç dürlü hayât vardır: Dünyâ, kabir, âhîret hayâtı. Dünyâda, beden rûh ile birlikdedir. İnsana hayât, canlılık veren rûhdur. Rûh bedenden ayrılınca, insan ölür. Beden mezârda çürüyüp, toprak olunca veyâ yanıp kül olunca, yâhud yırtıcı hayvan yiyip yok olunca rûh yok olmaz. Kabir hayâtı başlar. Kabir hayâtında his vardır, hareket yoktur. Kıyâmetde bir beden yaratılıp, rûh ile bu beden birlikde Cennetde veyâ Cehennemde sonsuz yaşarlar.

İmam-ı Rabbani hazretleri buyurdu ki:

"Kabirde azap yapılacağı sahîh ve meşhur hadîslerle, hatta Kur'ân-ı kerîmdeki âyetlerle bildirilmiş iken, çok kimsenin bunda şüphe ettiği, hatta inanmadığı, "Böyle şey olmaz." dediği görülüyor. "Ölüye azap yapılsaydı, dirilerde olduğu gibi, çırpınır, hareket ederdi." diyorlar. Ölülerin hâli, dünyadaki dirilerin hayatı gibi değildir. Dünyanın nizâmı için buradaki hayatta hem his, hem de irâde ile hareket vardır. Kabir hayatında, ölülerin azap ve elem duymaları için yalnız hissetmeleri yetiştir. Kabirde rûhun bedene bağlanması, diri iken bağlanmasının yarısı kadardır. İşte bunun için ölüler, kabirde azâbı duydukları hâlde, hareket etmez ve kıpırdamazlar."

Cenâze, kabre konulunca, ne kadar sâlih olsa da kabir onu sıkar. Kabir sıkması, kâfirlere azap mü'minlere ikrâm içindir. Meselâ; bir anne kaybolan çocuğunu bulsa, sevinçten onu nasıl bağrına bastırırsa, kabir de sâlihleri böyle sıkar."

Ebülleys-i Semerkandî hazretleri buyurdu ki:

"Kabir azâbından kurtulmak isteyen, namaza devam etmeli, sadaka vermeli, Kur'ân-ı kerîm okumalı, Allahü teâlâyı çok tesbih etmeli; hâinlikten, dedikodudan ve üzerine idrar sıçratmaktan kaçınmalıdır..."

Kaynak: Menâkıb-ı Çihâr Yâr-i Güzîn, Türkiye Takvimi, 2 Aralık 2025